

Література

1. Public release summary on the evaluation of pydiflumetofen in the product Miravis Fungicide – 2018. P. 39–40. URL: https://apvma.gov.au/sites/default/files/publication/29011-pydiflumetofen_draft_prs-final_.pdf
2. European Commission. Pydiflumetofen. Volume 1. – 2019. P. 196–198. URL: <https://echa.europa.eu/documents/10162/da5eb3c8-0089-60e5-44e568936d4f26e6>
3. Pydiflumentonfen New Active Ingredient Review. – 2018. P.1-2. URL: <https://www.mda.state.mn.us/sites/default/files/inline-files/Pydiflumetofen.pdf>
4. Пестициди. Класифікація за ступенем небезпечності: ДСанПіН 8.8.1.002-98 // Зб. Важливих офіційних матеріалів з санітарних і протиепідемічних питань. – Київ, 2000. – Т. 9, Ч. 1. – С. 249–266.
5. Индикаторные критерии и прогноз опасности загрязнения подземных вод гербицидами на основе эфиров кислот / Сергеев С.Г. [и др.] // Современные проблемы токсикологии. – 2010. – № 2–3. – С. 76–79.
6. Спосіб прогнозування негативного впливу на здоров'я населення пестицидів при їх потраплянні в організм з водою: пат. 105428 Україна. № u 201506527; заяв. 03.07.2015; опубл. 25.03.2016, Бюл. №6.
7. Спосіб комплексної оцінки ризику негативного впливу на організм людини пестицидів при їх вимиванні у воду: пат. 105429 Україна. № u 201506528; заяв. 03.07.2015; опубл. 25.03.2016, Бюл. №6.

ДОСВІД КАНАДСЬКОЇ СИСТЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ СТАНДАРТІВ БІОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ

Мельник В. Г., Гринзовський А.М., Бойко Ю.М., Черненко Л.М.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, м. Київ, Україна

В час глобального розповсюдження біологічних загроз актуальність формування національної політики біологічної безпеки та біологічного захисту є одною з пріоритетних задач кожної держави. Невідомі раніше спалахи інфекційних захворювань з невивченими властивостями збудників, множинними механізмами передачі та поширенням збудників нового значення, набуває передового досвіду організації біологічної безпеки та формування нових дій для забезпечення біологічного захисту працюючих з інфекційними агентами та всього населення. Нами було проаналізовано систему біологічного захисту Канади та її інформативно – правове забезпечення з метою

співставлення зі стратегією забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту за принципом “єдине здоров’я” на період до 2025 року.

В системі реагування на біологічну загрозу канадський уряд керується «Канадським стандартом біобезпеки» (CBS), який є базовим керівництвом для діяльності Агентства громадського здоров'я Канади (РНАС), що є національним органом біобезпеки та біозахисту людини та для Канадської агенції з контролю якості харчових продуктів (CFIA), яка є національним органом біобезпеки та біозахисту в тваринництві та сільському господарстві.

За визначенням цього стандарту, біобезпека – це принципи, технології і методи стримування, які застосовуються для запобігання ненавмисного впливу інфекційних матеріалів, токсинів або їх випадкового викиду. В свою чергу біозахист – це заходи безпеки, призначені для запобігання втрати, крадіжки, неправильного використання, витоку або навмисного вивільнення патогенів, токсинів та інших пов'язаних з ними активів (наприклад, персоналу, обладнання, неінфекційних матеріалів і тварин).

Згідно вітчизняного тлумачення терміну біологічна безпека – це система організаційних, медико-біологічних і інженерно-технічних заходів і засобів, спрямованих на захист персоналу, що працює, населення і місця існування людини від дії патогенних біологічних агентів. Біологічний захист населення, тварин і рослин додатково включає встановлення протиепідемічного, протиепізоотичного та протиепіфітотичного режимів та їх дотримання суб'єктами господарювання, закладами охорони здоров'я та населенням.

При проведенні порівняння двох систем нами виявлено чотирьох рівневу систему захисту біологічної безпеки, яка має ряд спільних рис. В першу чергу звертає увагу спільність методичних підходів при проведенні заходів з ізоляції, ідентифікації та попередження розповсюдження біологічних загроз. Вітчизняна система має обов'язково врахувати в своїй діяльності методологію оцінки ризиків, в тому числі при проведенні паспортизації мікроорганізмів та формуванні рівнів їх обмежень розповсюдження та зберігання.

Враховуючи досвід проведення заходів направлених на локалізацію спалаху коронавірусу в Україні варто акцентувати увагу на слабкий рівень вітчизняного міжсекторального співробітництва, комунікаційні та логістичні проблеми. Окремо варто акцентувати увагу на проблемах які формуються завдяки відсутності перевіреної інформації, що сприяє поширенню фейків, чуток, формує пул народних експертів, які в подальшому створюють хибний суспільний запит, який не відповідає державним завданням та світовим вимогам.

Тому очікувана вигода від реалізації вітчизняної стратегії “єдине здоров’я” це удосконалення системи управління, формуванні нового рівня міжсекторальної співпраці, вчасного реагування на біологічну загрозу, покращення протиепідемічного режиму і захист здоров’я людини, а також управління біологічними ризиками і моніторинг особливо небезпечних захворювань. Рішення цих тактичних та стратегічних питань біобезпеки не може бути реалізовано без формування відповідного кадрового ресурсу. Окремим найболючішим питанням є підготовка та перепідготовка фахівців з медичною освітою для системи громадського здоров’я.

ГОТОВНІСТЬ СУСПІЛЬСТВА ДО ЗУСТРІЧІ З ЕМЕРДЖЕНТНИМИ ІНФЕКЦІЯМИ НА ПРИКЛАДІ КОРОНАВІРУСНОЇ ІНФЕКЦІЇ

Мельник В.В., Андрюшкова Н.Г., Кузьмінська О.В.

Національний медичний університет імені О.О.Богомольця, м. Київ

На даний час у світі спостерігається тенденція до зростання емерджентних інфекцій. Проблема появи таких інфекцій є вкрай актуальною, оскільки вони є невідомими раніше медичній науці; супроводжуються високою смертністю; мають здатність до розповсюдження, викликаючи надзвичайні епідемічні ситуації локального або міжнаціонального характеру. Так, спалах нової коронавірусної інфекції, спричиненої вірусом 2019-nCoV у Китаї з подальшим розповсюдженням на інші країни, поставив питання про готовність систем охорони здоров’я різних країн світу до зустрічі з новими інфекціями.

За даними ВООЗ, станом на 14.02.2020 у світі було зареєстровано 64851 лабораторно підтверджених випадків нової коронавірусної інфекції 2019-nCoV, з них 1383 – з летальним наслідком; з них за межами Китаю зафіксовано 455 випадків у 24 країнах світу.

Секвенування культур вірусів, виділених від пацієнтів з пневмонією, встановило, що збудником є новий бетакоронавірус (що відноситься до того ж сімейства, що і ТОРС-CoV і БВРС-CoV). При електронній мікроскопії був ідентифікований вірус характерної морфології у вигляді вінця. На основі даних секвенування у Китайському центрі з контролю і профілактики захворювань були розроблені тест-системи для полімеразної ланцюгової реакції (ПЛР), що дозволило підтвердити етіологічно коронавірусну інфекцію.

Діагностика коронавірусної інфекції 2019-nCoV базується на застосуванні лабораторних досліджень, виявленні характерних клінічних симптомів хвороби та передбачає використання комп’ютерної томографії легень для виявлення ознак пневмонії, викликаной новим коронавірусом.